

LUCIE CAFFARET

P i a n i s t a

Programa

I

Capritxo sobre la partensa del seu germà dilectíssim J.S.BACH

I Ariosoadagio - Esforços dels seus amics per
fer-lo desistir del viatge

II Moderato - Li fan avinents els accidents di-
versos que poden esdevenir-li/a l'extranger

III Adagiosissimo - Plany general dels amics

IV Els amics, en veure l' inutilitat de llurs esfor-
ços, li donen comiat

V Poco allegro - Aria del postilló

VI Fuga imitativa de la corneta del postilló

Toccata sobre el cant del Cucut

Les Cyclopes

La crida dels ocells

Tic, toc, choc

Preludi, Aria i Final

PASQUINI
RAMEAU

"
COUPERIN

CESAR FRANCK

II
petita pausa

petita pausa
III

Ronde

El Puerto

Mànuet de la Sonatina

Jocs d'aigua

Estudi en forma de vals

ROUSSEL
ALBENIZ
RAVEL

"
SAINT-SAËNS

III

Invitació al vals

Bourrée fantàstica

Rapsodia hongaresa, núm. 12.

WEBER
CHABRIER
LISZT

<u>Sortiran</u> el	<u>Diari</u>	<u>Veu</u>	<u>Revis'ta</u>
dumarts - 12 -	x dia prob. obs	x biografia	
dimecres - 13 -	x sous nous	x sous nous	x sous nous
dijous - 14 -	x dia fixe	x dia fixo.	x dia fixo.
divendres - 15 -	x critiques vells	x critiq. v.	x critiq. vells
dissabte - 16 -	x biografia	x tournée	x follet
dimanche - 17 -	x Bach	x obs	
dumarts - 19 -	x critiques nous biografia critiques		
dimecres - 20 -	critiques nous		
dijous - 21 -	x programa	x programa	x programa
divendres - 22 -	sous nous	invit.	invit.
dissabte - 23 -			
dimanche - 24 -	x Franck - invit		
dumarts - 26 -			
dimecres - 27 -			

Lletra de Londres, per Leigh Henry

La visita de Roussel

Parla primerament de la visita que les grans figures de la música contemporània han anat fent a Anglaterra, i esmenta els noms de Stravinsky, Prokofieff, ~~de~~ Falla, Rubinstein, Ravel, etc.- Diu que ara li ha tocat el torn a Albert Roussel, l'èminent compositor francès, "les obres de/ piano del qual han estat perfectament executades per Lucie Caffaret".- Més enllà afegeix: "El programa contenia la "Sonatina" per a piano (primera audició a Anglaterra), tocada amb exisida sensibilitat per L. C.".- Més tard: "La Sonata per a piano i violí, interpretada espiritualment per L. C. i Adila Fachiri".- També va interpretar "Joueurs de flûte" (flauta i piano) i, tancant el concert, "Rohde" de la suite per a piano, que fou dita amb poixansa única per L. C.

Tres pianistes

"L. C. acaba de figurar molt dignement a "Wigmore Hall", amb dos recitals, durant els quals interpretà obres de Albeniz, Debussy i Ravel, model de subtil interpretació i expressiva verba."

Els altres dos pianistes, ~~que són esmentats al costat de L.C.~~, són Arthur Rubinstein i Walter Gieseking.-

Com hom veu, L. C. és esmentada al costat de les grans figures contemporànies del piano.-

12- Lisboa 8.50

13- Madrid 7.25

13- " 9.30

13- Barcelona 23.23

14- " 8.37

14- Castillo 3.53

12- Lisboa 8.50

13- Madrid 7.25

~~Cestudo 2- 6.13~~

~~Valencia 2- 8.30~~

~~" 2- 20.50~~

~~Encina 2- 23.58~~

~~Madrid 3- 8.40~~

~~" 3- 20.20~~

ho pruculo accepta fecha
dia catorce si consulta
artista ~~dia~~ de poder

~~se enforme si fecha puede~~
~~de sábado 15 para dia~~
~~catorce~~ 'die diez y seis

LUCIE CAFFARET

P i a n i s t a

Programa

I

Preludi i Fuga d'orgue, en la menor
Toccata sobre el cant del Ouent
Les ~~MYTHES~~ Cyclopes
La crida dels ocells
Tic, toc, choc
Dues sonates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
"
Couperin
Scarlatti

II

Nocturn en do menor
Dos valsos
~~IMPROVISED~~ Improptu
Invitació al vals
Mefisto vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
Jocs d'aigua
Improptu
Bourrée fantàstica
Bourrée per la mà esquerra sola
Campanel·la

Roussel
Ravel
Fauré
Chabrier
Saint-Saëns
~~IMPROVISED~~ Liszt

LUCIE CAFFARET, pianista

Programa

Preludi i Fuga d'orgue, en la menor
Toccata sobre el cant del "Cucut"
Les Cyclopes
La crida dels ocells
Tic, toc, choc
Dues Sonates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
"
Couperin
Scarlatti

II

Nocturn en do menor
Dos valsos
Impromptu
Invitació al vals
Mefisto - vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
~~nocturn~~ Jocs d'aigua
Impromptu
Bourrée ~~fantasque~~ fantàstica
Bourrée per la mà esquerra sola
Campanel·la

~~Moussini~~ Roussel
~~BB~~ Ravel
Faure
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

LUCIE CAFFARET, pianista

Programa

Preludi i Fuga d'orgue, en la menor
Toccata sobre el cant del "Cucut"
Les Cyclopes
La crida dels ocells
Tic, toc, choc
Dues Sonates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
"
Couperin
Scarlatti

II

Nocturn en do menor
Dos valsos
Impromptu
Invitació al vals
Mefisto - vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
~~Marche~~ Jocs d'aigua
Impromptu
Bourrée ~~fantàstica~~
Bourrée per la mà esquerra sola
Campanel·la

~~Marche~~ Roussel
~~BB~~ Ravel
Fauré
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

LUCIE CLAPPARET, pianista

Programa

Preludi i Fuga d'orgue, en la menor
Toccata sobre el cant del "Cucut"
Les cyclopes
La crida dels ocells
Tic, toc, choc
Dues Sonates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
"
Couperin
Scarlatti

II

Nocturn en do menor
Dos valsos
Impromptu
Invitació al vals
Mefisto - vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
~~Marche~~ Jocs d'aigua
Impromptu
Bourrée ~~Marche~~ fantàstica
Bourrée per la mà esquerra sola
Campanel·la

~~Marche~~ Roussel
Ravel
Fauré
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

EUCIE CAPPARST, pianista

Programa

Preludi i Fuga d'orgue, en la menor
Toccata sobre el cant del "Cuent"
Les Cyclopes
La crida dels ocells
Tic, toc, choc
Dues Conates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
"
Couperin
Scarlati

II

Nocturn en do menor
Dos valsos
Impromptu
Invitació al vals
Mefisto - vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
~~Marche~~ Jocs d'aigua
Impromptu
Bourrée ~~fantasque~~ fantàstica
Bourrée per la mà esquerra sola
Campanel.la

MARCEL Roussel
BB Ravel
Faure
Chabrier
Saint-Saens
Liszt

LUCIE CAPPARAT, pianista

Programa

Preludi i Fuga d'orgue, en la menor
Poceta sobre el cant del "Cucut"
Les cyclopes
La crida dels ocells
Tic, toc, choc
Dues Sonates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
"
Couperin
Bearlatti

II

Nocturn en do menor
Dos valses
Impromptu
Invitació al vals
Mefisto - vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
~~Marche~~ Jocs d'aigua
Impromptu
Bourrée ~~fantasie~~ fantàstica
Bourrée per la mà esquerra sola
Campanel·la

Maurice Roussel
Ed. Ravel
Faure
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

Lucie Caffarel

Flor de gràcia parisenca, ànima sensi-
ble i ~~una~~ tècnica admirable, han fet
d'aquesta artista una de les primeres
figures femenines de la gran plèiade
musical francesa. I per cert que els seus mèrits
han hagut d'ésser veritables per im-
provar-se com han fet, ja que mai
el seu nom ha estat donat a les gran-
des reclames an' explotat en forma apa-
radora.

Lucie Caffaret, que avui està en el
moment més madur envigreja cada
dia la seva personalitat amb matu-
ritat i experiències enquisides, tubor-
la inconstantment per tota l'Eu-
ropa. Ara mateix, acaba de realitzar
una tournée per Alemanya, Àustria
i Exceclovaquia. Anteriorment ha
donat nombrosos concerts a Bèlgi-
ca i Anglaterra, on la premsa més
intelligent li ha ^{ha} contat festes amb Mean-
es poques freqüents. ^{demerè}
E. d. d. e. concerts.

es pochs freqüents. deman
a Catalunya hi ha dotze concerts;
visitare i aïruié tots les associacions
de música, havent estat unànims

en contractarla novament, aquelles
associacions que ja en d'elles anter
rior foren destruïda. A la
"Associació de Música de Camara"
del Darulone hi ha actuat en tres
ocasions distintes, i no cal dir que
cada vegada amb èxits assenyalats.

Doncs aquí algunes dades biogrà
fiques d'aquesta gran concertista:

Esdevingué del Conservatori de París,
en el qual, a onze anys, li fou ator
gat pel unanimetat el Primer Gran
Premi (any 1905). Després de la gran pre
sentació al públic, amb tota solenni
tat, per ~~Leopold~~ Colonne, en els
concerts del Châtelet, amb tan bona
i inicià així una carrera triomfal
que encara continua. Ha actuat
davant dels públics més diversos en
tots aspectes i sempre el seu art s'ele
vava i de claretat creixent, i ha
imposat gloriosament. La seva cul
minà la seva actuació en els seus
concerts donats a París (Oratori del
Conservatori, any 1923) sota la Presi
dència de Gabriel Pauré, consagrat
a les diverses formes de la música
per a piano, en els quals, ~~abolim~~
de les seves condicions de pianista

CONCERTS VINENTS
Diumenge, 18 de maig
FESTIVAL RAVEL

en el qual pendran part, demés del propi

MAURICE RAVEL

els eminents artistes

MARCELLE GERAR, cantatriu

ROBERT CASADESÚS, piano

MARIUS CASADESÚS, violí

ROBERT MARECHAL, violoncel

Seran incloses en el programa les dues més rescents produccions del gran compositor francès, que ens ha fet l'honor de reservar-nos-en l'ESTRENA:

ROUSSEAU A SON ÂME, cant i piano

TZIGANE, violí i piano

completant-se la sessió amb la primera audició de la Sonata per a violí i violoncel, diverses Melodies i el

TRIO en *la menor*

considerat l'obra mestra de Ravel, en el gènere de «música da camera»

Dimarts, 20 de maig

Extraordinària sessió de música coral catalana i estrangera en honor de

MAURICE RAVEL

a càrrec del gloriós

ORFEÓ CATALÀ

dirigit pel mestre LLUIS MILLET, figurant en programa les obres

GARIDETA

TRES OCELLETS DEL PARADÍS

NO ANEU PAS AL BOSC D'ORMONDA

de les quals és autor

MAURICE RAVEL

OLIVA DE VILANOVA
IMPRESOR

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS ONZÈ : 1923-24 - CONCERT DESÈ

LUCIE CAFFARET, piano

EMILI VENDRELL, tenor

EDUARD TOLDRÀ, piano

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dilluns, 5 de maig de 1924

a tres quarts de deu

del vespre

5893/3.1

Per deferència a l'«Associació de Música da Camera» i al tenor Emili Vendrell, ha accedit a encarregar-se de la part de piano de les cançons del present programa, el seu propi autor, mestre Eduard Toldrà.

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS

PROGRAMA

I

SCARLATTI Dues Sonates, núms. 24 i 20

MOZART. Sonata en *re major*
Allegro
Adagio
Allegretto

SCHUBERT 12 Laëndler, op. 171

SAINT - SAËNS Toccata

PIANO

II

CHOPIN. } Nocturn en *do menor*
 } Vals en *la bemol*

ALBENIZ El Puerto

FAURÉ Impromptu

ROUSSEL Ronde

LISZT. Campanella

PIANO

III

ESTRENA de les cançons de

EDUARD TOLDRÀ

Les garbes dormen al camp }
Romanç de Santa Llúcia } Lletra de JOSEP M.ª DE SAGARRA
Vinyes verdes vora el mar }

i del cicle

L'ombra del lledoner

I A l'ombra del lledoner
II Cançó de comiat
III Cançó de grumet
IV Cançó de bressol
V La vida de la galera

Lletra de TOMÀS GARCÉS

CANT I PIANO

Piano PLEYEL

LA VIDA DE LA GALERA

«La vida de la galera
és molt llarga de contar.»
Els rem s'empenyen la barca
i el meu cor va sospirant.
Els sospirs que el meu cor feia
se me'ls enduia el mestràl.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Ai, mestràl, tu que tens ales,
porta-li el meu sospirar,
posa'l damunt els seus llavis
cansats de tant d'esperar.
El meu braç no el cansa l'ona,
el rem no s'atura mai.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

El meu braç no el cansa l'ona
traidora, ni el vent brau.
El rem talla l'aigua clara
com una espasa tallant
i de nit degota perles,
estrelles i diamants.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Les perles i les estrelles,
amor, per a vós seran.
Guardo les meves besades
pels vostres llavis cremants
i us enyora l'abraçada
ampla i forta del meu braç.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Amor, bé m'esperarieu...
Diga-li ben baix, mestràl.
Si duc al cor l'esperança
el mar se torna manyac;
els delfins salten i riuen
i hi ha una gavina al pal.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

Els delfins salten i riuen
i hi ha una gavina al pal.
La vela sembla de plata,
em sento més lliure el braç.
La vida de la galera
ara és dolça de contar.
Amor, bé m'esperarieu,
amor.

TOMÀS GARCÉS

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

5 de maig de 1924

TEXT

DE LES CANÇONS D'AQUEST PROGRAMA

Les garbes dormen al camp

Les garbes dormen al camp.
Déu els do bona dormida.
Segueix la guatlà el reclam
— la niarada avorrida.

Juliol ens duu l'aram
dins la posta beneïda.
Les garbes dormen al camp,
que la sega ja és finida.

El repòs del verd fullam
a l'ocellada convida.
Les garbes dormen al camp,
garbes seques sense vida.

Passa l'euga com un llamp
sense fer cas de la brida.
Les garbes dormen al camp
i l'ombra l'ha esfereïda.

Ai, encara servo el ram,
i l'estimada és partida...
Les garbes dormen al camp,
Déu els do bona dormida!

JOSEP M.^a DE SAGARRA

Romanç de Santa Llúcia

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels volts de la Plaça Nova
rondava amb la meva amor.

— Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi dejorn,
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molsa
i una enramada d'arboç,
i una blanca molinera,
i una ovella i un pastor.
Ho posarem a migdia
dins del nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos;
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç! —

Perquè avui és Santa Llúcia
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

JOSEP M.^a DE SAGARRA

IV

CANÇÓ DE BRESSOL

*«Sant Jordi del Corredor
feu-me dormir aquesta nina,
que son pare n'és al camp
a collir menta florida.»*

De bon matí se n'ha anat;
tot just despuntava el dia
i l'estrella de l'amor
era un brot de tarongina.
La rosada del matí
era un plor de pedres fines.

Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

Apartarà els esbarzers
quan el punxin les espines.
Espines, feu-vos enllà;
vina, la menta florida.
Quan passa el seu cavall blanc
l'ocell tremola i refila.

Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

La selva s'aclarirà,
que la lluna l'il·lumina.
Sota la llum de la nit
l'herba florida fugia,
però els ulls del cavall blanc
en la fosca l'endevinen.

Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

Dorm, infant, que el són és dolç
i l'oratjol hi convida.
Demà, de bon dematí,
ton pare serà a la llinda.
Que et trobi dintre el bressol
com una estrella dormida.

Dorm, infant,
que ton pare n'és al camp
a collir menta florida.

CANÇÓ DE GRUMET

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem hissats la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens dú romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella :
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

Infla't vela, llisca vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.
Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.
Quin goig, cremant sobre els pals,
el gallaret de la festa :
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.
Si el vent xiula entre les cordes,
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera,
amorós, un llavi fi.
Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella :
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera.»

Vinyes verdes vora el mar

Vinyes verdes vora el mar,
ara que el vent no remuga,
us feu més verdes i encar
teniu la fulla poruga,
vinyes verdes vora el mar.

Vinyes verdes, dolç repòs
vora la vela que passa;
cap al mar bincleu el cos
sense decantar-vos massa,
vinyes verdes, dolç repòs.

Vinyes verdes que dieu adéu
al llagut i a la gavina,
i al fi serrellet de neu
que ara neix i que ara fina...
Vinyes que dieu adéu!

Vinyes verdes del meu cor...
Dins del cep s'adorm la tarda,
raïm negre, pàmpol d'or,
aigua, penyal i basarda.
Vinyes verdes del meu cor...

Vinyes verdes vora el mar,
verdes a punta de dia,
verd suau de cap al tard...
Feu-nos sempre companyia,
vinyes verdes vora el mar!

JOSEP M.^a DE SAGARRA

L'ombra del lledoner

I

A L'OMBRA DEL LLEDONER

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.
La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola,
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.
La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.
Fadrina, l'amor és lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...
Du el cavall blanc de la brida.
L'arbre li dona repòs,
l'oratge, manyac, arriba.
Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.
— Cavaller, l'amor és lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.
— Fadrina, l'amor és lluny;
per l'ampla plana camina.

La nit sospira, la nit,
el bosc, la riera clara.
Les branques del lledoner
són fines i despullades;
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estelada.
Fadrina, l'amor és lluny;
demana'l a punta d'alba,
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

II

CANÇÓ DE COMIAT

«Adéu, galant terra, adéu!»
Adéu-siau, vinya verda,
flor seca del caminal
lledoner de bona ombreta.
Ja no m'assec al pedrís
ni me breça la riera.
Adéu, galant terra, adéu.

Les lloses d'aquell bancal
són ombrejades i fresques.
Els lledoners de la font
han tret una fulla tendra,
i els ceps faran bon raïm
quan els oregi el setembre.
Adéu, galant terra, adéu.

Els ceps faran bon raïm
i llum viva les estrelles.
Vindran les nits de l'estiu,
la mar quieta i estesa
llambrant sota el cop dels remes,
tallada per la carena.
Adéu, galant terra, adéu.

Vindran les nits de l'estiu,
la tardò i la primavera,
les boires que baixa el cim,
el crit de les arenetes.
I sempre el respir del mar
i el batec de les estrelles.
Adéu, galant terra, adéu.

Adéu, muntanya, pedrís,
paret blanca de l'església,
aigua clara de la font,
plata de les oliveres,
olor mullada dels horts,
estrella, riera, vela.
Adéu, galant terra, adéu!

L'ISTIU S'ATANSA....

i amb l'istiu, les vacances, el camp, la platja, i grans espais de lleure, que les persones de gust dediquen sovint a la bona música.

Enguany la música catalana cal que sigui especialment preferida.

Demaneu la col·lecció «LES NOSTRES CANÇONS» en la qual, amb lletra de gloriosos noms del nostre renaixement literari, des de Mn. Verdaguer, Apeles Mestres i Maragall fins a Pijoan i Carner, han creat exquisides composicions els mestres Mompou, Lamothé, Pahissa, Toldrà, Pujol, Buxó, Pérez Moya, Samper, Morera, Lambert, Lozano, Llongueras, Zamacois, Cumellas Ribó, Borràs de Palau, Borguñó, Millet, Gols, Cassadó i Manen.

La mateixa casa editora té en curs de publicació el deliciós cicle que avui s'estrena

L'OMBRA DEL LLEDONER,

composta de cinc bellíssimes cançons, en les quals les paraules subtils i graciosament evocadores de TOMÀS GARCÉS, el jove poeta que s'ha imposat més ràpidament entre nosaltres, han donat lloc a una de les més inspirades i més ben resoltes creacions de

EDUARD TOLDRÀ

com ho veureu en aquest concert de l'
«Associació de Música da Camera».

Adresseu els encàrrecs a U. M. E.

Filial de Barcelona. CONCESSIONARI : FRANCISCO MARTÍ

Portal de l'Àngel, 1 i 3

Lletra de Londres, per Leigh Henry

Ph. Chastan
Nov. 1975

La visita de Roussel

Parla primerament de la visita que les grans figures de la música contemporània han anat fent a Anglaterra, i esmenta els noms de Stravinsky, Prokofieff, ~~de~~ Falla, Rubinstein, Ravel, etc.- Diu que ara li ha tocat el torn a Albert Roussel, l'eminent compositor francès, "les obres del piano del qual han estat perfectament executades per Lucie Caffaret".- Més enllà afegeix: "El programa contenia la "Sonatina" per a piano (primera audició a Anglaterra), tocada amb exisida sensibilitat per L. C.".- Més tard: "La Sonata per a piano i violí, interpretada espiritualment per L. C. i Adila Pachiri".- També va interpretar "Joueurs de flûte" (flauta i piano) i, tancant el concert, "Ronde" de la suite per a piano, que fou dita amb poixansa única, per L. C.

Tres pianistes

"L. C. acaba de figurar molt dignement a "Wigmore Hall", amb dos recitals, durant els quals interpretà obres de Albeniz, Debussy i Ravel, model de subtil interpretació i expressiva verba."

Els altres dos pianistes, ~~que són esmentats al costat de L.C.~~, són Arthur Rubinstein i Walter Gieseking.-

Com hom veu, L. C. és esmentada al costat de les grans figures contemporànies del piano.-

Lucie Caffaret, pianista

Programa

I

Preludi i Fuga, per a orgue, en la menor
Toccata sur le "Jeu du Cou-Cou"
Les Cyclopes
Le rappel des oiseaux
Tic-toe-choe
Deux sonates

Bach-Liszt
Pasquini
) Rameau
Couperin
Scarlett

II

Nocturno, en do menor
Dos valses
Impromptu
Invitation à la valse
Mephisto vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
Jeux d'eau
Impromptu
Bourrée fantasque
Bourrée pour la main gauche seule
Campanella

Roussel
Ravel
Fauré
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

Lucie Caffaret, pianista

Programa

I

Preludi i Fuga, per a orgue, en la menor
Toccata sur le "Jeu du Cou-Cou"
Les Cyclopes
Le rappel des oiseaux
Tic-toc-choc
Deux sonates

Bach-Liszt
Pasquini
) Rameau
Couperin
Scarletti

II

Nocturno, en do menor
Dos valse
Impromptu
Invitation à la valse
Mephisto vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
Jeux d'eau
Impromptu
Bourrée fantasque
Bourrée pour la main gauche seule
Campanella

Roussel
Ravel
Fauré
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

Lucie Caffaret, pianista

Programa

I

Preludi i Fuga, per a orgue, en la menor
Toccata sur le "Jeu du Cou-Cou"
Les Cyclopes
Le rappel des oiseaux
Tic-toc-choc
Deux sonates

Bach-Liszt
Pasquini
Rameau
Couperin
Scarletti

II

Nocturno, en do menor
Dos valses
Impromptu
Invitation à la valse
Mephisto vals

Chopin
"
Schubert
Weber
Liszt

III

Ronde
Jeux d'eau
Impromptu
Bourrée fantasque
Bourrée pour la main gauche seule
Campanella

Roussel
Ravel
Fauré
Chabrier
Saint-Saëns
Liszt

culine. Mlle Caffaret est une grande technicienne et une artiste inspirée. Trois ovations croulantes très méritées lui témoignèrent la gratitude de l'auditoire.

BORDEAUX

LA PETITE GIRONDE, 28 mars 1920.

Mlle Lucie Caffaret est une blonde et souple virtuose du clavier, dont il ne saurait suffire de louer le mécanisme, qui est éblouissant. Les autres qualités déployées par la jeune pianiste : délicatesse de toucher, travail perlé du trait, charme savoureux des nuances paraissent atteindre chez elle le maximum de perfection. Mlle Caffaret tire de l'instrument des sonorités exquises qui font oublier l'instrument lui-même. C'est du grand Art.

H. B.

LE NOUVELLISTE, 29 mars 1920.

Mlle Lucie Caffaret possède ce feu intérieur qui fait les grands artistes. C'est une des pianistes les plus parfaites que nous ayons entendues. Douée d'une vive sensibilité, elle traduit d'une façon exquise ce qu'elle ressent si profondément. Son jeu qui possède toute la virtuosité désirable est d'une grande variété et par-dessus tout d'une délicatesse infinie. Aussi, entendre l'Impromptu en si bémol de Schubert par Lucie Caffaret, est un véritable enchantement. L'artiste a encore séduit son auditoire avec le Concerto en sol mineur de Saint-Saëns, Jeux d'eau de Ravel et une Polonaise de Liszt. Son succès a été immense.

PARIS

LE FIGARO, 6 octobre 1920.

Devant le piano noir s'assied une jeune femme : blonde comme une héroïne de légende, riieuse et élégante comme une Parisienne de race. Plus exactement : elle ne s'assied pas devant son piano, elle en prend possession. Lucie Caffaret joue. Et le miracle se produit : une ombre grave descend sur ses traits ; quelque chose de l'âme héroïque ou nostalgique, romanesque ou tragique des maîtres élus semble l'animer et lui communiquer une force singulière. Ici, un mécanisme inouï est mis au service de la sensibilité la plus exquise. Une virtuose passionnée et respectueuse, classique et vibrante. On pense souvent, et avec des intentions différentes, après avoir entendu un artiste : « Que dirait l'auteur s'il était présent ? » Il semble qu'aux applaudissements enthousiastes qui accueillent Lucie Caffaret se mêlent ceux des grands morts, l'assentiment des génies disparus pour une interprétation si vivante, si frémissante, si précise qu'elle devient une évocation.

Henri Duvernois

LA LANTERNE, 8 mars 1921.

Mlle Lucie Caffaret joua avec une grâce, un style et une virtuosité remarquables le noble Concerto pour piano et orchestre, de Schumann. Ce témoignage émouvant d'un des plus grands musiciens du passé valut un triple rappel à l'une des plus accomplies pianistes du présent.

Louis Vuillemin.

SAN-SEBASTIAN

LA PRENSA, 5 juillet 1921.

Mlle Lucie Caffaret joint à une technique extraordinaire un sentiment merveilleux.

Son jeu puissant lui valut des ovations délirantes : elle dut revenir saluer sept fois.

MONTE-CARLO

LE PETIT MONÉGASQUE, 12 janyier 1922.

...Lucie Caffaret est plus qu'une grande pianiste : c'est une grande artiste... Rien ne saurait donner une idée exacte des surprises inattendues de nuances, de relief, d'accentuations fougueuses ou infiniment délicates qui nous furent révélées en cours d'exécution. Et Lucie Caffaret nous apparut comme en possession d'un des plus beaux tempéraments artistiques qui aient jamais provoqué notre admiration.

LA BAULE

LA MOUETTE, Août 1922.

Mlle Caffaret possède une technique nette et brillante, une intensité d'exécution, une vie et un feu qui lui sont tout à fait propres, un sentiment très juste de l'œuvre qu'elle interprète, et une sonorité charmante et puissante, sans dureté et sans effort. Ce sont là qualités qui font une grande artiste...

D'un bout à l'autre de la soirée, Mlle Caffaret fut vivement acclamée.

René Schidenhelm.

BUREAU INTERNATIONAL DE CONCERTS
C. KIESGEN et E. C. DELAET
47, Rue Clémenceau, PARIS-9.
Télégr. Clémenceau-Paris

piano

Lucie CAFFARET

*** ** *

Quelques Extraits de Presse

PARIS

LE MATIN, 21 Janvier 1907.

Mlle Lucie Caffaret — c'est une fillette encore — possède des dons précieux et rares, de la souplesse et de l'énergie, du charme et de l'éclat, un style impeccable. On l'a longuement applaudie et acclamée.

Alfred Bruneau.

NICE

JOURNAL DE NICE, Janvier 1907.

Cette Lucie Caffaret n'est pas le banal petit prodige qui éblouit les ignorants par de brillantes et absurdes « tartouillades ». C'est une artiste véritable. (Si vous aviez vu la façon dont Edouard Colonne lui serrait la main, en confrère !) Elle a vraiment la notion, la révélation du beau. Elle a l'habileté des plus expérimentés et le sentiment des plus nobles.

Arsène Alexandre.

BERLIN

DEUTSCHE TONKUNSTLER-ZEITUNG, Décembre 1912.

La jeune pianiste Lucie Caffaret est un talent de premier ordre. J'ai entendu la grande Fantaisie et Fugue, de Bach et quelques morceaux de Scarlatti, Rameau et Couperin. La précision de la technique, le sentiment rythmique, la profondeur du son avec lesquels la jeune fille dominait son jeu étaient admirables.

DRESDE

DRESDNER NACHRICHTEN, Mars 1913.

Mlle Caffaret a montré un ensemble de qualités tout à fait exceptionnelles. Son jeu possède une légèreté et un entrain sans pareils, un sens très fin des sonorités enveloppées, du goût et une technique parfaite. Cette jeune artiste, très appréciée en France, a obtenu hier un succès éclatant.

ROTTERDAM

NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT, 24 Février 1916.

Après la Suite de Debussy, Mlle Caffaret nous jouait le second Concerto de Saint-Saëns et se montrait dès le début une artiste aux qualités exceptionnelles. Mlle Lucie Caffaret se lança vers son but avec une conviction et un entrain qui attestent un développement complet, bien rare chez une si jeune pianiste... L'auditoire a eu l'intuition qu'il avait devant lui une virtuose de tout premier ordre, et ses applaudissements furent tels que Mlle Caffaret donna encore la Ballade en sol mineur de Chopin, qui renforça son admiration pour la grande pianiste.

LA HAYE

NIEUWE COURANT, 13 juillet 1916. (Casino de Scheveningen).

Ceci n'est plus jouer du piano. C'est une exposition de pierres précieuses, pleines d'éclat et de feux. C'est le chant de l'émotion humaine. Mlle Caffaret joua un concerto de Saint-Saëns, le cinquième, peu connu ici, avec une grâce, un charme et une énergie tellement exceptionnels que l'on ne sait plus ce qu'il convient d'admirer davantage, de l'interprétation ou de l'œuvre elle-même... De tels artistes sont rares, trop rares !... On dirait que Saint-Saëns a écrit ce Concerto pour Lucie Caffaret. Il n'y a qu'elle pour en saisir à ce point toute la beauté, et le mettre en lumière comme elle l'a fait... La grande artiste jouait aussi des œuvres de Chopin, Fauré et Liszt. Mais on voulut encore en entendre davantage, et elle dut ajouter au programme Capriccio et Pastorale de Scarlatti. On lui fit des ovations extraordinaires. Il aurait été impossible de faire autrement.

ANGERS

LE PETIT COURRIER, 23 Avril 1917.

Mlle Lucie Caffaret est une très grande artiste qui n'a fait qu'affiner encore et perfectionner les extraordinaires dons qu'elle nous révélait, il y a quelques années, en cette même salle du Cirque-Théâtre. Il est impossible qu'un pianiste écoute le Prélude, Aria et Final de César Franck, qu'elle a interprété hier avec une incontestable maîtrise, sans en être profondément ému. Ce fut la perfection même, l'esprit et le mécanisme, les grands contours superbement posés, une incomparable netteté dans le détail, oppositions, style, tout y était. La critique ne trouve pas d'expression assez juste pour définir une artiste aussi profondément noble et complète.

LISBONNE

O DIA, 30 Janvier 1918.

Mlle Caffaret jouait la Sonate en ré de Mozart. Il ne nous souvient pas d'avoir entendu une sonate de Mozart pour piano seul depuis longtemps. Anton Rubinstein en joua une, il y a quarante ans, au Théâtre de D. Maria et, hier, on a pu se rendre compte, comme, avec une Sonate de Mozart, on peut empoigner un public et faire ses délices. Mais ce n'est possible que si, dans l'exécution, la netteté et la précision du mécanisme vont de pair avec la délicatesse, la finesse de détail et le charme, qualités que possède au plus haut point la pianiste Caffaret.

O TRÊATRO, février 1918.

Il faut posséder la technique la plus complète, la plus impeccable pour fixer l'émotion d'un grand public avec une Sonate de Mozart. Mlle Caffaret y est pourtant arrivée ; et d'une façon brillante elle a joué encore une Pastorale de Scarlatti où elle a atteint le maximum de perfection.

ROUEN

LE JOURNAL DE ROUEN, 12 Mai 1918.

Des ovations spontanées et sans fin accueillait la délicieuse pianiste après l'exécution de chaque morceau. Et rarement, sans doute, applaudissements ont été aussi mérités et aussi sincères.

Lucie Caffaret a fait passer à son auditoire deux heures d'émerveillement... Mozart, Rameau, Chopin, Saint-Saëns, Fauré, et les autres grands maîtres n'ont pas de secret pour Lucie Caffaret.

LYON

LYON RÉPUBLICAIN, 11 Juin 1918.

Pureté de jeu, sentimentalité vibrante, mécanisme surprenant, diversité du style, toutes ces qualités, Lucie Caffaret les possède à la perfection. On lui a fait d'interminables ovations...

PARIS

PARIS-JOURNAL, 1er Décembre 1918.

Mlle Lucie Caffaret a donné dans la salle Gaveau un concert dévoué au plus noble service de la musique moderne française : des œuvres de Franck, de Fauré, de Ravel et de Saint-Saëns. Au programme de ce concert figurait aussi Albeniz, qui fit briller dans ses œuvres, promises à une postérité remarquable, la chaleur et la sensualité propres au génie espagnol. Mlle Lucie Caffaret qui mérita, au Conservatoire, un premier prix de piano par une valeur beaucoup mieux que scolaire, a profondément mûri en elle un talent qui eût pu n'être, comme chez la plupart de ses émules, que de la virtuosité. Elle a voulu être compréhensive autant qu'elle était prestigieuse : et c'est là une singularité dont on peut dire qu'elle ne court pas les concerts. Elle est aussi beaucoup mieux que la sonorité merveilleuse à quoi tant de pianistes s'efforcent de nous conquérir ; elle est la Musique même, la Musique dans sa spontanéité sensible comme dans sa force pensée et pensante. Et c'est là, peu banal, un fort bel exemple.

Georges Pioch.

ROUEN

LA REVUE NORMANDE, Décembre 1918.

Les dons brillants de Mlle Lucie Caffaret, sa souplesse, sa puissance, son habileté servent un sentiment de la musique d'une compréhension parfaite et d'une rare intelligence. Nous n'entendîmes jamais auparavant artiste joignant à une telle sensibilité une exécution aussi prodigieusement brillante.

...Il faut avoir non seulement de l'admiration, mais de la reconnaissance pour les artistes qui savent, comme Mlle Lucie Caffaret, nous restituer dans leur intégralité les émotions et la pensée des maîtres.

LA HAYE

NIEUWE COURANT, 22 Janvier 1920.

Avec le même Concerto de Saint-Saëns qu'elle jouait ici en 1916 et qu'on lui redemanda, Mlle Caffaret a de nouveau puissamment conquis son auditoire. Ce jeu de virtuose (dans le bon sens du mot) est trop brillant pour ne pas soulever immédiatement l'enthousiasme. Mlle Caffaret n'est pas de ces artistes qui ne brillent qu'à une première audition, elle continue à briller. Sa technique éteincelante, sa vivacité légère, sa grâce espiègle, et plus que tout cela, la grande musicalité de son interprétation font une impression étonnante et réjouissante. Très rarement, ou peut-être jamais, on a joué Saint-Saëns de cette façon ici. Le public nombreux ovationna Lucie Caffaret avec chaleur.

ROTTERDAM

NIEUWE ROTTERDAMSCH COURANT, 23 Janvier 1920.

Ce qui arrive très rarement ici, quand Mlle Caffaret eut joué le Concerto de Saint-Saëns, tout le public s'est levé pour la rappeler. Un hommage compréhensible, car rarement on l'avait entendu jouer aussi brillamment. Admirable était la technique de ce jeu perlé !... L'exécution était en harmonie parfaite avec la composition : c'était d'une grâce et d'un esprit absolument parfaits. Dans les plus profondes Variations Symphoniques de Franck, Mlle Caffaret a pu montrer aussi ses admirables qualités. Comme tout était senti et rendu avec maîtrise ! Après ce morceau aussi, l'auditoire était enthousiaste. Mme Caffaret a d'un coup gagné la sympathie du public qui espère la réapplaudir bientôt.

HAARLEM

HAARLEM DAGLAD, 21 Janvier 1920.

Si jamais on peut parler d'un « succès fou », c'est bien cette fois. La soliste, Mlle Caffaret, a été applaudie comme on ne l'a encore jamais fait ici. L'unité de l'œuvre de Saint-Saëns était même interrompue par les applaudissements et à la fin on aurait cru que les ovations du public reconnaissant ne finiraient jamais. Et ce fut pleinement mérité, car ce que la virtuose montre dans tout ce qu'elle joue, comme habileté technique, force et souplesse est vraiment admirable.

BURGOS

DIARIO, 2 décembre 1919.

Mlle Caffaret possède un mécanisme extraordinaire. Sa délicatesse a fait de certains passages de véritables filigranes. Dans la Ballade de Chopin elle fut véritablement inspirée et dans la Polonaise de Liszt elle se surpassa, dans une dépense inouïe de ses prodigieuses facultés. Mlle Caffaret peut dignement figurer parmi les plus grands pianistes.

VALENCE

EL MERCANTIL DE VALENCIA, 7 décembre 1919.

L'Improptu de Schubert obtint de Lucie Caffaret une interprétation idéale, définitive, et Liszt eut une exécution formidable, vigoureuse, mas-

TROISIÈME RÉCITAL

Mardi 24 Avril 1923

SONATES CLASSIQUES

- I. Sonate ut majeur, op. 2, n° 3 BEETHOVEN
 - I. Allegro con brio.
 - II. Adagio.
 - III. Scherzo (allegro).
 - IV. Allegro assai.
- II. Sonate (l'Aurore) ut majeur, op. 53. BEETHOVEN
 - I. Allegro con brio.
 - II. Introduzione (adagio molto)
 - III. Rondo (allegretto moderato prestissimo).
- III. Sonate (Appassionata), fa mineur, op. 57 BEETHOVEN
 - I. Allegro assai. Più allegro.
 - II. Andante con moto (variations) } sans
 - III. Allegro, ma non troppo. Presto. } interruption
- IV. Sonate la majeur, op. 101 BEETHOVEN
 - I. Allegretto, ma non troppo.
 - II. Vivace, alla marcia.
 - III. Adagio, ma non troppo con affetto } sans
 - IV. Allegro. } interruption

QUATRIÈME RÉCITAL

Vendredi 27 Avril 1923

SONATES ROMANTIQUES

- I. Sonate la bémol WEBER
 - Allegro moderato, con spirito e assai legato.
 - Andante.
 - Menuetto capriccioso.
 - Rondo.
- II. Sonate si mineur CHOPIN
 - Allegro maestoso.
 - Scherzo.
 - Largo.
 - Presto, ma non tanto.
- III. Sonate dédiée à Schumann. LISZT
 - Lento assai, Allegro energico.
 - Andante sostenuto, allegro energico (Fuga).
 - Stretta quasi Presto. — Allegro moderato.
 - (Toutes les parties s'enchaînent).

PIANO GAVEAU

CINQUIÈME RÉCITAL

Mercredi 2 Mai 1923

SONATES MODERNES

- I. Prélude, Aria et Final CÉSAR FRANCK
- II. Sonatine MAURICE RAVEL
 - Modéré. — Mouvement de menuet.
 - Animé.
- Sonatine ALBERT ROUSSEL
 - Modéré. — Très lent.
- III. Sonate mi bémol mineur. PAUL DUKAS
 - Modérément vite. — Calme, un peu lent, très sou-
 - tenu. — Vivement, avec légèreté. — Très lent.
 - Animé.

SIXIÈME RÉCITAL

Vendredi 4 Mai 1923

FANTAISIES

- I. Fantaisie ut mineur J.-S. BACH
- Fantaisie W.-A. MOZART
- II. Fantaisie sol majeur F. SCHUBERT
 - Fantaisie. — Andante.
 - Menuetto-Allegretto.
- III. Fantaisie en 3 parties, op. 17, en ut majeur R. SCHUMANN
- Fantaisie fa mineur F. CHOPIN

PIANO GAVEAU

SEPTIÈME RÉCITAL

Mardi 8 Mai 1923

ÉTUDES

- I. Etudes Symphoniques SCHUMANN
- II. Douze études CHOPIN
 - 1, 2, 3 op. 25. — 8, 9, 12 op. 10. — 6, 7 op. 25. —
 - 5 op. 10. — 8, 9, 11 op. 25.
- III. Trois études. OPOL YGOUW
- Trois études. C. SAINT-SAËNS
 - Toccata.
 - Bourrée pour la main gauche seule.
 - En forme de valse.

HUITIÈME RÉCITAL

Vendredi 11 Mai 1923

BALLADES, NOCTURNES
IMPROMPTUS

- I. Trois ballades F. CHOPIN
 - 1re, 3me et 4me.
- II. Ballade G. FAURÉ
- III. Nocturnes n°s 12 et 13 F. CHOPIN
- Nocturnes n°s 6 et 8. G. FAURÉ
- Impromptu fa dièse F. CHOPIN
- Impromptus la bémol et fa mineur G. FAURÉ

PIANO GAVEAU

LUCIE CAFFARET

LES DIVERSES FORMES DE LA MUSIQUE POUR PIANO

SALLE des CONCERTS

: du CONSERVATOIRE :

2bis, Rue du Conservatoire

Mercredi 18, Vendredi 20, Mardi 24, Vendredi 27
Avril; Mercredi 2, Vendredi 4, Mardi 8,
Vendredi 11, Mercredi 16, Jeudi 24 Mai 1923.
— à 9 heures précises du soir —

Veillez me réserver :

Abonnements de Fauteuils de Balcon

	à	120 fr.
de 1 ^{re} Loge	à	120 fr.
d'Orchestre.	à	100 fr.
Baignoire.	à	75 fr.
2 ^e Loge	à	50 fr.
3 ^e Loge et Amphithéâtre	à	35 fr.

Six Séances

Nom

Adresse

N. B. -- Les places seront attribuées dans l'ordre de l'arrivée des demandes et adressées aux souscripteurs par la poste lorsque le montant des abonnements (chèque ou mandat) et l'affranchissement seront joints à la demande.

Bulletin à retourner à Mme. C. KIESGEN & E.-C. DELAET, Bureau International de Concerts, 47, Rue Blanche (9e)

NEUVIÈME RÉCITAL

Mercredi 16 Mai 1923

MUSIQUE DESCRIPTIVE

- I. Caprice sur le départ de son frère bien-aimé. J.-S. BACH
Les Cyclopes. — Le Rappel des Oiseaux. —
Les Niais de Sologne RAMEAU
Le Coucou DAQUIN
Sœur Monique. — Les Moissonneurs. — Tic-
toc-choc ou les Maillotins COUPERIN
- II. En Languedoc D. DE SEVERAC
Coin de cimetière au printemps.
A cheval dans la prairie.
- Ibéria I. ALBENIZ
El Puerto. — Fête-Dieu à Séville.
- III. Soirs armoricains L. VUILLEMIN
En rivière. — Carillons dans la baie (Rythmes,
Chants, Carillons).
- Le Rossignol éperdu REYNALDO HAHN
L'ange verrier. — Matinée parisienne. — Le Réveil
de Flore.
La Fête de Terpsichore. — Les Noces du duc de
Joyeuse.
- Jeux d'eau MAURICE RAVEL
"Général Lavine" eccentric CLAUDE DEBUSSY
Rhapsodie hongroise n° 12.. . . . LISZT

DIXIÈME RÉCITAL

Jeudi 24 Mai 1923

DANSES

- I. Gavotte variée RAMEAU
Allemande. — Passepied COUPERIN
Gavotte ré mineur. — Passepied BACH
Passacaille. — Gigue sol mineur HANDEL
- II. 12 Laendler, op. 171 SCHUBERT
Invitation à la valse WEBER
Tarentelle. — Valses n°s 8, 9 et 5 F. CHOPIN
Mazurkas n°s 13 et 10 —
Polonaise la bémol —
- III. Quelques danses E. CHAUSSON
Dédicace et Sarabande. — Pavane. — Forlane.
Pavane pour une Infante défunte MAURICE RAVEL
Ronde ALBERT ROUSSEL
Danse humoristique. M.-M. LEVY
Bourrée fantasque EMM. CHABRIER
Gopak, Danse petite russe MOUSSORGSKY
Méphisto-Valse LISZT

PIANO GAVEAU

BUREAU INTERNATIONAL DE CONCERTS, C. KIESGEN et E.-G. DELAET

Télégr. Clédela-Paris 47, RUE BLANCHE Tél. Trudaine 20-62

SALLE DES CONCERTS DU CONSERVATOIRE

2 bis, Rue du Conservatoire

LES DIVERSES FORMES DE LA MUSIQUE POUR PIANO

par

LUCIE
CAFFARET

DIX SÉANCES

sous la Présidence de

M. GABRIEL FAURÉ

Membre de l'Institut, Grand Croix de la Légion d'Honneur

Directeur Honoraire du Conservatoire National de Musique et de Déclamation

MERCREDI 18 AVRIL 1923	VENDREDI 4 MAI
VENDREDI 20 - - -	MARDI 8 -
MARDI 24 - - -	VENDREDI 11 -
VENDREDI 27 - - -	MERCREDI 16 -
MERCREDI 2 MAI - -	JEUDI 24 -

à 9 heures précises du soir

PRIX DES PLACES

	La Place par séance	Abonnement aux 10 séances
Fauteuils de Balcon et 1 ^{res} Loges	15 fr.	120 fr.
— d'Orchestre	12 »	100 »
— de Baignoires	10 »	75 »
— de 2 ^{es} Loges	8 »	50 »
— de 3 ^{es} Loges et Amphithéâtre	5 »	35 »

BILLETS EN VENTE

A la SALLE DU CONSERVATOIRE, 2 bis, rue du Conservatoire; chez DURAND
et Cie, 4, place de la Madeleine; au BUREAU MUSICAL, 29, rue Tronchet; au GUIDE-
BILLETS, 20, avenue de l'Opéra et au Bureau International de Concerts, C. KIESGEN et
E.-G. DELAET, 47, rue Blanche, Téléph. Trudaine 20-62.

PREMIER RÉCITAL

Mercredi 18 Avril 1923

à 9 h. précises du soir

FORME FUGUÉE

- I. Préludes et Fugues (Clavecin bien tempéré) J.-S. BACH
Ré majeur (2e livre).
Mi bémol mineur (1re livre).
Sol majeur (1re livre).
Ut mineur (2e livre).
Sol majeur (2e livre).
- II. Prélude et Fugue d'orgue, la mineur J.-S. BACH
Arr. pour piano, par Liszt.
- Fantaisie et Fugue d'orgue, sol mineur. J.-S. BACH
Arr. pour piano, par Liszt.
- III. Variations et Fugue, sur un thème de Hændel J. BRAHMS
- IV. Prélude, Choral et Fugue C. FRANCK

DEUXIÈME RÉCITAL

Vendredi 20 Avril 1923

à 9 h. précises du soir

SONATES CLASSIQUES

- I. Sonates D. SCARLATTI
N°s 29, 32, 24, 33, 34, 9, 20, 38 et 31.
- II. Sonate Wurtembergeoise en la bémol PH.-EMM. BACH
Un poco allegro, Adagio, Allegro.
- Sonate la majeur TH.-AUG. ARNE
Presto, Andante, Allegro.
- Sonate mi mineur HAYDN
Presto, Adagio, Molto vivace.
- III. Sonate fa majeur MOZART
Allegro, Andante, Allegretto.
- IV. Sonate la majeur MOZART
Andante grazioso, Menuetto, Alla turca.
- Sonate ré majeur MOZART
Allegro, Adagio, Allegretto.

PIANO GAVEAU

"Ronde" & Suite per piano, que
foi dita amb poixanca única
per L.C.

Tres pianists

"L.C. acaba de figurar molt dignament
a Wigmore Hall" amb dos recitals durant
el qual interpretà obres d'albéniz, Debussy
; Ravel, model ~~d'inter~~ de subtil interpre-
tació i expressiva verba."

~~Arde~~ Arthur Rubinstein i Walter
Gieseking. Com hom veu, L.C. és
amentada al costat de les més grans
figures contemporànies del piano

The Asterian - 1908 25

lettra de Londra, per Leigh Henry
da visita de Roussel

Parla, primerament, de la visita que
gran figures de la m. contempor han anat
fent a angl. i esmenta el nom de
Stravinsky, Prokofieff, de Falla, Ru-
binstein, Bavel, etc. - Din que ara
li ha tocat el torn a Albert Roussel,
l'eminent comp. francès, "les obres
de piano del qual han estat per-
fectament interpretats per L.C."
més ulls afegeix: "El progr. contenia la
Sonatina per piano (1.^a aud. a angl.), to-
cada amb exquisi de sensibilitat per d.C."
més tard: "La Sonata per p. i viol., in-
terpretada espiritualment per d.C. i Ad. la
Fachiri." "També va interpretar 'Joueurs
de flûte' (p. i p.) i, tancant el concert,

N°

9027

IDA Y VUELTA entre PARIS y BARCELONAService direct entre **PARIS** et **BARCELONE**,*via* Limoges, Montauban, Narbonne,*via* Mataro^o ou Granollers*Ferrocarriles de Madrid à Zaragoza y à Alicante*
*Chemin de fer de Madrid à Saragosse et à Alicante.***CUPON PARA EL TRAYECTO****COUPON VALABLE POUR LE PARCOURS DE****PORT-BOU A BARCELONA***via* Mataro^o -- Granollers
*ou***1ª CLASE**Detención facultativa en todas las estaciones del trayecto.
Arrêt facultatif dans toutes les gares du parcours.**Cupon que debe recogerse en BARCELONA.****Coupon à retirer à BARCELONE.**Timbre à date
du bureau
d'émission
Sello fechador
de la Oficina
de emision

28 OCT 1924

Cases destinées à recevoir le timbre des gares pour constater les arrêts entre Port-Bou et Barcelone.

This image shows a blank, aged, light brown paper cover or endpaper of a book. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some minor discoloration and faint horizontal lines, possibly indicating a binding structure. There are two small, dark, irregular holes near the top left corner, likely from a previous binding or repair. The overall color is a warm, light brown or tan.

MATERIEL D'ORCHESTRE DU DEUXIEME CONCERTO DE SAINT-SAËNS

PARTITION *de l'orchestre*

8 Iers Violons

6 2èmes Violons

5 Altos

8 Violoncelles et Basses

et
1'Harmonie / Flûtes, Hautbois, Clarinettes, Bassons, Cors à piston,
Trompettes, Timbales.

Lucie Caffarelli

M. ms. Caffaret

dissable 8 Novembre

	<u>1^a - 3</u>	<u>Preferible</u> <u>1^a - 2 - 3</u>	<u>express luxe</u>
Sortida Barcelona (Estació de M. Z. A) -	7' 05	11' 15	14' 50
arribada Girona	9' 30	14' 27	16' 39
		<u>dinar</u>	
		canvi d' Estació	
Sortida Girona (Estació d' Olot) -	9' 50	15' 20	18' 30
arribada Olot	12' 30	18' 38	21' 20

Dimenge 9 de l'any

Sortida Olot	9' 05	11' 50
arribada Girona	12' 06	14' 20
		<u>dinar</u>
		canvi d' Estació
		<u>2^a - 3^a</u>
Sortida Girona (Estació M. Z. A)	12' 55	16
arribada Barua	15' 50	19' 18
Sortida Barua (Estació Sarrià)	16' 45	19' 45
arribada Sabadell	17' 30	20' 30
	<u>preferible</u> <u>2^a - 3^a</u>	

Di' mart

Sortida Sabadell	8 -	8' 30	14' 30
arribada Barua	8' 45	9' 15	14' 15
		<u>dinar</u>	
		canvi d' Estació	
Sortida Barua (Pg. d' França)	9' 33	13' 10	15' 25
arribada a Reus	12' 52	16' 31	20' 16
		<u>preferible</u>	

A. DE M. DA C.

DE BARCELONA

41 - prop. O. L.
6 - L'aparell
7 - L'uni etc.

CONCEPTE
FRACCIONS
IX-X
49 ABRIL 1924
PESSETES

150 - TIP. ALTÉS

Les quotes que té establertes aquesta Associació són anuals, però poden ésser dividides en dotzaves parts, estant facultada la Junta Directiva per determinar al moment en què hagin de fer-se efectives aquestes fraccions.

Quan un soci tingui pendents de pagament dues d'aquestes fraccions, podran ésser-li suspesos els seus drets.

Quan siguin tres les fraccions no pagades, serà donat de baixa.

Els socis residents fora del radi de la Ciutat, abonaran la llur quota íntegra i a la bestreta.

Dimenes

ha pagat la quantitat més avall consignada, corresponent

a les fraccions **IX** i **X** del Curs 1923-24.

Barcelona, 19 d'abril de 1924.

exp. m. l. exp.
Iniciada Reus 7.36
arribada Palma 9.35
cauwi tren
Iniciada Palma 11.15
arribada Jimma 14.27

8.37
13.25
6. l. exp
14.50
18.04
exp. m. l. exp.
18.57
20.29
X

Aquest rebut no dona dret d'entrada als concerts. L'accés a aquestes es fa exclusivament mitjançant les invitacions que el Sr. Soci rep segons els drets que li corresponen

PESSETES

critiques à l'imagination

Caffaret

10 sessions historiques

sur les diverses formes de la musique pour piano

1re recital = forma fugada

(Preludis, fantasies, variations, corals, Juges)
(J.S. Bach, Brahms, Franck)

2e recital = Sonats classiques

(de Scarlatti, Ph. Em. Bach, Th. Aug. Arne, Haydn, Mozart)

3^e recital - Sonats classiques

(Beethoven)

4e r. - Sonat. romantiques (Weber, Chopin, Liszt)

5e r. - " modernes (Franck, Ravel, Roussel, Dukas)

6e " Fantasies (J.S. Bach, Mozart, Schubert, Schumann, Chopin)

7e Etudes (Schumann, Chopin, O. F. Gounod, Saint-Saëns)

8 - Balades, nocturnes & Impromptus
(Chopin, Fauré)

9 - Musica descriptiva (J.S. Bach, Rameau, Daquin, Couperin, Loeillet, Albeniz (2 Heria) Villa-Hennin, Rahn, Ravel, Debussy, Liszt.

10 Danses (Rameau, Couperin, Bach, Haendel, Schubert, Weber, Chopin, Chausson, Ravel, Levy, Chabrier, Mussorgsky, Liszt)

Caffaret

10 sessions històriques

Jamai cap pianista, ni el mateix Rubinstein, en aquests concerts històrics, no hauria gosat d'emprendre una tasca tan formidable com la que aquest Caffaret està portant a terme.

Hem resta confós que una pianista dona jove, - d'una i'oventut florida, pugui interpretar ^{de memòria} en l'espai d'una mesada una quantitat tan formidable d'obres tan diverses (n.º) La simple publicació del programa bastaria, per ella sola, per provocar l'estupefacció. ~~En~~

Però proposem de resumir com cal l'extraordinari esforç d'aquesta prodigiosa pianista quan haquem oït tots les sessions que anuncia, però ^{havem oït} no podem esperar el més entrant per senyalar aquesta manifestació tan grandiosa i que de d'ara a torga a qui la realitza un lloc a part entre els virtuoses del piano.

M. M. abril 1923.

136 obres, entre d'elles 25 sonats
i altres obres de gran importància (puges,
fantasies, estudis, etc.)

A. DE M. DA C.
DE BARCELONA

CONCEPTE
FRACCIÓ
VIII
6 MARÇ 1924
PESSETES

LES quotes que té establertes aquesta Associació són anyals, però poden ésser dividides en dotzaves parts, estant facultada la Junta Directiva per determinar al moment en què hagin de fer-se efectives aquestes fraccions.

QUAN un soci tingui pendentes de pagament dues d'aquestes fraccions, podran ésser-li suspesos els seus drets.

QUAN siguin tres les fraccions no pagades, serà donat de baixa.

ELS socis residents fora del radi de la Ciutat abonaran la llur quota íntegra i a la bestreta.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

ADSCRITA A L'UNIO DE FILHARMÒNIQUES D'ESPANYA

ha pagat la quantitat més avall consignada, corresponent a la fracció **VIII** del Curs 1923-24.
Barcelona, 6 de març de 1924.

Aquest rebut no dóna dret d'entrada als concerts. L'accés a aquests es fa exclusivament mitjançant les invitacions que el Sr. Soci rep segons els drets que li corresponen

PESSETES

Programme

Rameau

I

Castor i Pollux, suite

- I Ouverture
- II Gavotte
- III Tambourin
- IV Air gai
- V Menuet
- VI Passepied
- VII Chaconne.

Saint-Saëns

II

Orgon concert, op. 22
pour piano i orchestra

- I Andante sostenuto
- II Allegro scherzando
- III Presto

III

Mendelssohn Sinfonia in la major
(Italiana)

- I Allegro vivace
- II Andante con moto
- III Con moto moderato
- IV Saltarello. Presto

Piano PLEYEL

Audicio ~~LXXI~~ LXXI de l'
Orchestra Pau Casals

Jugon concert

Dijon 13 de novembre 1924

ANTONI SALA

violoncel

FREDERIC LONGAS

piano

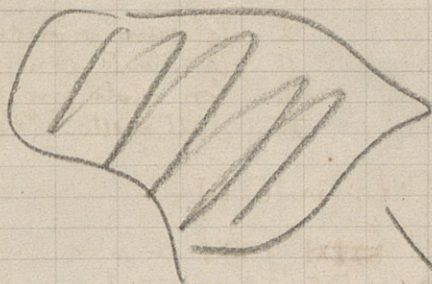
~~Estimada~~

Recital de Sonates
per a violoncel i piano,

de C.

LOCATELLI, ~~ELMENA~~ LOZANO (estrena),
A. MARQUE i R. STRAUSS

Exclusivament per
als recis

→ un
colofó

BARCELONA 3 Gener 1926

Benvolgut Parcerisa :

Us trameto les referencies de "The Chesterian"
que em demaneu.-

Suposo que us vareu endur tot el dossier Caffa-
ret. Em convindria tener amb tota urgència les referen-
cies de premsa que ella ens havia tramès, així com els
programes dels deu concerts, etc., per fer-ho a mans
de la gent espanyola.-

No sé si deurà venir Trabal.- Si no és així,
feu-me la mercè de recordar-li la redacció del docu-
ment que va acordar-se en la reunió de la "Lliga".-
Van passant els dies, i no avencem feina.- Toldrà va
treballant en la reducció del concert. Em penso que a
darrers de mes ho tindrà llest. L'he d'anar a veure
quansevol moment, per saber-ho concretament.-

Res més per ara.-

records als vostres.- Ben cordialment

*Pedrien anar preparant l'itine-
rari detallat per a Caffaret ? - Bous
de tren, hotels, sales, persones a
qui es recomanaria a cada
lloc, etc.*

Clavé

Associació de Música 'de Camara'

Curs 1924-25

PATRONAT

Senyor Lluís Galés	Senyor Josep Alfons Miquel Pasqual
1. Josep M. ^a Bonet-Gari	1. Jeroni de Moragas
1. Miquel Carbo	1. Ramon Parrañon
1. Josep Goral	1. Francesc Pujol
1. Emili Eschvarria	1. Pere Lluísat

Junta Directiva

<u>President</u>	
Doctor August Pi Sunyer	
<u>Vicepresident</u>	
Senyor Antoni Puig-Gairalt	
<u>Secretari</u>	
Senyor Ramon Reventós i Forriarons	
<u>Bibliotecari</u>	
Senyor Antoni Gallardo	<u>Tresorer</u>
<u>Locals</u>	Tomàs Aymat
Senyor Arcadi Vilas	
Senyor Josep M. ^a Llanuaya	

Direcció Artística

Sota l'alt Patronatge del mestre
BAU CAJALS
conseller artístic

Marian Perelló,
director

Secretari general
Manuel Clauells

Associació de Música "da Camera" de Barcelona

bars dotze

1924.25

concert primer

Orquestra Pau Casals,

dirigida pel mestre

Pau Casals,

amb la cooperació de

Lucie Caffaret

pianista

Palau de la Música Catalana
Diumenge, dia 7 de novembre de 1924,
a tres quarts de deu del vespre

Heu fugit en donar aquest
text de tota suggestió respecte
a disposició. Adaptar-se a
les insinacions dels originals
mals (dibruixos) facilitats
al Sr. Victor. Des dos dibuixos
de l'apa, en aquest coneix
ent hi ha d'amor del
violoncelista repl. XVIII^{ic}
me

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA
« DA CAMERA »
DE BARCELONA

CURS DOTZÈ : 1924-25

CONCERT PRIMER

Divendres, 7 de novembre de 1924

ORQUESTRA PAU CASALS

amb la col·laboració de

LUCIE CAFFARET
piano

Direcció
Mestre PAU CASALS

CONCERT SEGON

Dijous, 13 de novembre de 1924

ANTONI SALA

violoncel

FREDERIC LONGÀS

piano

RECITAL DE SONATES

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

a tres quarts de deu
del vespre

*W. H. Hughes
Barra*

La per a nosaltres honrosa tradició, d'iniciar cada curs amb la cooperació de l'«Orquestra Pau Casals», tindrà aquest curs la deguda continuació, oferint-nos un programa de remarcable interès, tant més quan hi col·laborarà, en l'interpretació de Saint-Saëns, — obra que en obsequi a nosaltres interpretarà, per primera vegada, la nostra cada dia més gloriosa institució simfònica — l'eminent pianista francesa Lucie Caffaret, que tanta admiració sapigué desvetllar en les seves actuacions precedentes, entre nosaltres.

El segon concert, el constituirà una nota ben significativa : Serà un nou tribut d'aquesta «Associació» a la nostra música i als nostres concertistes, figurant en programa dues obres de la jove escola catalana, la primera gairebé desconeguda del nostre públic i l'altra, desconeguda del tot, puix que serà estrenada en aquesta ocasió, de les quals són autors, respectivament, els nostres Marquès-Puig i Climent Lozano, estant assegurada la seva perfeta interpretació mercès a artistes també catalans, i dels més prestigiosos : Antoni Sala i Frederic Longàs, que completaran l'interessant sessió amb altres dues sonates, també per a piano i violoncel, una clàssica i l'altra moderna.

EXCLUSIVAMENT PER
ALS SOCIS

NEUVIÈME RÉCITAL

Mercredi 16 Mai 1923

MUSIQUE DESCRIPTIVE

- I. Caprice sur le départ de son frère bien-aimé. J.-S. BACH
Les Cyclopes. — Le Rappel des Oiseaux. —
Les Niais de Sologne RAMEAU
Le Coucou DAQUIN
Sœur Monique. — Les Moissonneurs. — Tic-
toc-choc ou les Maillottins COUPERIN
- II. En Languedoc D. DE SEVERAC
Coin de cimetière au printemps.
A cheval dans la prairie.
- Ibéria I. ALBENIZ
El Puerto. — Fête-Dieu à Séville.
- III. Soirs armoricains L. VUILLEMIN
En rivière. — Carillons dans la baie (Rythmes,
Chants, Carillons).
- Le Rossignol éperdu REYNALDO HAHN
L'ange verrier. — Matinée parisienne. — Le Réveil
de Flore.
La Fête de Terpsichore. — Les Noces du duc de
Joyeuse.
- Jeux d'eau MAURICE RAVEL
"Général Lavine" eccentric CLAUDE DEBUSSY
Rhapsodie hongroise n° 12.. . . . LISZT

DIXIÈME RÉCITAL

Jeudi 24 Mai 1923

DANSES

- I. Gavotte variée RAMEAU
Allemande. — Passepied COUPERIN
Gavotte ré mineur. — Passepied BACH
Passacaille. — Gigue sol mineur HANDEL
- II. 12 Laendler, op. 171 SCHUBERT
Invitation à la valse WEBER
Tarentelle. — Valses n°s 8, 9 et 5 F. CHOPIN
Mazurkas n°s 13 et 10 —
Polonaise la bémol —
- III. Quelques danses E. CHAUSSON
Dédicace et Sarabande. — Pavane. — Forlane.
Pavane pour une Infante défunte MAURICE RAVEL
Ronde ALBERT ROUSSEL
Danse humoristique. M.-M. LEVY
Bourrée fantasque EMM. CHABRIER
Gopak, Danse petite russe MOUSSORGSKY
Méphisto-Valse LISZT

PIANO GAVEAU

BUREAU INTERNATIONAL DE CONCERTS, C. KIESGEN et E.-C. DELAET

Télegr. Clédela-Paris 47, RUE BLANCHE Tél. Trudaine 20-62

SALLE DES CONCERTS DU CONSERVATOIRE

2 bis, Rue du Conservatoire

LES DIVERSES FORMES DE LA MUSIQUE POUR PIANO

par

LUCIE
CAFFARET

DIX SÉANCES

sous la Présidence de

M. GABRIEL FAURÉ

Membre de l'Institut, Grand Croix de la Légion d'Honneur
Directeur Honoraire du Conservatoire National de Musique et de Déclamation

MERCREDI 18 AVRIL 1923	VENDREDI 4 MAI
VENDREDI 20 - - -	MARDI 8 -
MARDI 24 - - -	VENDREDI 11 -
VENDREDI 27 - - -	MERCREDI 16 -
MERCREDI 2 MAI - -	JEUDI 24 -

à 9 heures précises du soir

PRIX DES PLACES

	La Place par séance	Abonnement aux 10 séances
Fauteuils de Balcon et 1 ^{res} Loges	45 fr.	420 fr.
— d'Orchestre	12 »	100 »
— de Baignoires	10 »	75 »
— de 2 ^{es} Loges	8 »	50 »
— de 3 ^{es} Loges et Amphithéâtre	5 »	35 »

BILLETS EN VENTE

A la SALLE DU CONSERVATOIRE, 2 bis, rue du Conservatoire; chez DURAND
et Cie, 4, place de la Madeleine; au BUREAU MUSICAL, 29, rue Tronchet; au GUIDE-
BILLETS, 20, avenue de l'Opéra et au Bureau International de Concerts, C. KIESGEN et
E.-C. DELAET, 47, rue Blanche, Téléph. Trudaine 20-62.

PREMIER RÉCITAL

Mercredi 18 Avril 1923

à 9 h. précises du soir

FORME FUGUÉE

- I. Préludes et Fugues (Clavecin bien tempéré) J.-S. BACH
Ré majeur (2e livre).
Mi bémol mineur (1re livre).
Sol majeur (1re livre).
Ut mineur (2e livre).
Sol majeur (2e livre).
- II. Prélude et Fugue d'orgue, la mineur J.-S. BACH
Arr. pour piano, par Liszt.
- Pantaisie et Fugue d'orgue, sol mineur. J.-S. BACH
Arr. pour piano, par Liszt.
- III. Variations et Fugue, sur un thème de Hændel J. BRAHMS
- IV. Prélude, Choral et Fugue C. FRANCK

DEUXIÈME RÉCITAL

Vendredi 20 Avril 1923

à 9 h. précises du soir

SONATES CLASSIQUES

- I. Sonates D. SCARLATTI
N°s 29, 32, 24, 33, 34, 9, 20, 38 et 31.
- II. Sonate Wurtembergeoise en la bémol PH.-EMM. BACH
Un poco allegro, Adagio, Allegro.
Sonate la majeur TH.-AUG. ARNE
Presto, Andante, Allegro.
Sonate mi mineur HAYDN
Presto, Adagio, Molto vivace.
- III. Sonate fa majeur MOZART
Allegro, Andante, Allegretto.
- IV. Sonate la majeur MOZART
Andante grazioso, Menuetto, Alla turca.
Sonate ré majeur MOZART
Allegro, Adagio, Allegretto.

PIANO GAVEAU

TROISIÈME RÉCITAL

Mardi 24 Avril 1923

SONATES CLASSIQUES

- I. Sonate ut majeur, op. 2, n° 3 BEETHOVEN
 - I. Allegro con brio.
 - II. Adagio.
 - III. Scherzo (allegro).
 - IV. Allegro assai.
- II. Sonate (l'Aurore) ut majeur, op. 53. BEETHOVEN
 - I. Allegro con brio.
 - II. Introduzione (adagio molto)
 - III. Rondo (allegretto moderato prestissimo).
- III. Sonate (Appassionata), fa mineur, op. 57 BEETHOVEN
 - I. Allegro assai. Più allegro.
 - II. Andante con moto (variations) / sans
 - III. Allegro, ma non troppo. Presto. / interruption
- IV. Sonate la majeur, op. 101 BEETHOVEN
 - I. Allegretto, ma non troppo.
 - II. Vivace, alla marcia.
 - III. Adagio, ma non troppo con affetto / sans
 - IV. Allegro. / interruption

QUATRIÈME RÉCITAL

Vendredi 27 Avril 1923

SONATES ROMANTIQUES

- I. Sonate la bémol WEBER
 - Allegro moderato, con spirito e assai legato.
 - Andante.
 - Menuetto capriccioso.
 - Rondo.
- II. Sonate si mineur CHOPIN
 - Allegro maestoso.
 - Scherzo.
 - Largo.
 - Presto, ma non tanto.
- III. Sonate dédiée a Schumann. LISZT
 - Lento assai, Allegro energico.
 - Andante sostenuto, allegro energico (Fuga).
 - Stretta quasi Presto. — Allegro moderato.
 - (Toutes les parties s'enchaînent).

PIANO GAVEAU

CINQUIÈME RÉCITAL

Mercredi 2 Mai 1923

SONATES MODERNES

- I. Prélude, Aria et Final CÉSAR FRANCK
- II. Sonatine MAURICE RAVEL
 - Modéré. — Mouvement de menuet.
 - Animé.
- Sonatine ALBERT ROUSSEL
 - Modéré. — Très lent.
- III. Sonate mi bémol mineur. PAUL DUKAS
 - Modérément vite. — Calme, un peu lent, très sou-
 - tenu. — Vivement, avec légèreté. — Très lent.
 - Animé.

SIXIÈME RÉCITAL

Vendredi 4 Mai 1923

FANTAISIES

- I. Fantaisie ut mineur J.-S. BACH
- Fantaisie W.-A. MOZART
- II. Fantaisie sol majeur F. SCHUBERT
 - Fantaisie. — Andante.
 - Menuetto-Allegretto.
- III. Fantaisie en 3 parties, op. 17, en ut majeur R. SCHUMANN
- Fantaisie fa mineur F. CHOPIN

PIANO GAVEAU

SEPTIÈME RÉCITAL

Mardi 8 Mai 1923

ÉTUDES

- I. Etudes Symphoniques SCHUMANN
- II. Douze études CHOPIN
 - 1, 2, 3 op. 25. — 8, 9, 12 op. 10. — 6, 7 op. 25. —
 - 5 op. 10. — 8, 9, 11 op. 25.
- III. Trois études. OPOL YGOUW
- Trois études. C. SAINT-SAENS
 - Toccata.
 - Bourrée pour la main gauche seule.
 - En forme de valse.

HUITIÈME RÉCITAL

Vendredi 11 Mai 1923

BALLADES, NOCTURNES
IMPROMPTUS

- I. Trois ballades F. CHOPIN
 - 1re, 3me et 4me
- II. Ballade G. FAURÉ
- III. Nocturnes n°s 12 et 13 F. CHOPIN
- Nocturnes n°s 6 et 8. G. FAURÉ
- Impromptu fa dièze F. CHOPIN
- Impromptus la bémol et fa mineur G. FAURÉ

PIANO GAVEAU

LUCIE CAFFARET

LES DIVERSES FORMES DE LA MUSIQUE POUR PIANO

SALLE des CONCERTS

: du CONSERVATOIRE :

2bis, Rue du Conservatoire

Veuillez me réserver :

Abonnements de Fauteuils de Balcon

de 1re Loge

d'Orchestre.

Baignoire.

2e Loge

3e Loge et Amphithéâtre

120 fr.

120 fr.

100 fr.

75 fr.

50 fr.

35 fr.

Nom

Adresse

N. B. -- Les places seront attribuées dans l'ordre de l'arrivée des demandes et adressées aux souscripteurs par la poste lorsque le montant des abonnements (chèque ou mandat) et l'affranchissement seront joints à la demande.

Bulletin à retourner à MM. C. KIESGEN & E.-C. DELAET, Bureau International de Concerts, 47, Rue Blanche (9e)

9 5 4 3 2 1 8 10 20 12 21 136

Lucia Caffaret

Programme Pour le concert de Barcelone - 5 Mai 1924

Digan qual digne ?

- N°I -2 SonatesSCARLATTI
12 Laendler.op.171;.....SCHUBERT
Ronde.....Albert ROUSSEL
Imptomptu en fa mineur.....Gabriel FAURE
Toccata.....SAINT-SAËNS

- N°II - Nocturne en ut mineur.....} CHOPIN
Valse en la bémol.....}
El Puerto.....ALBENIZ
~~Jeux d'eau~~.....Maurice RAVEL
CampanellaLISZT

Autre projet de programme Au choix

- N°I - Carnaval Op.9.....SCHUMANN
Préambule - Pierrot - Arlequin - Valse noble -
Eusebius - Florestan - Coquette - Réplique -Papillons -
Lettres dansantes - Chiarina - Chopin - Estrella - Reconnaiss
sance - Pantalon et Colombine - Valse allemande - Paganini -
Aveu - Promenade - Pause - Marche des "Davidsbündler" contre
les Philistins.

- N°II - Deux Sonates.....SCARLATTI
Jeux d'eau.....Maurice RAVEL
El Puerto.....ALBENIZ
Feux-follets.....LISZT
Toccata.....SAINT-SAËNS

Callant

(1923-24)

2 Sonates ¹/₂₄ Scarlatti
Sonate le majeur Upozast
12 Laineilles opus 171. Schubert
~~Camparella~~ Liszt
Sociata 7 Saint-Saens

Camparella - Liszt

propaganda

Salvador

Rem

dest

forma

M O Z A R T

SONATA en la major--- Apartant-se del caràcter general, que acostumava a presentar en les sonates del primer temps en forma d'allegro, Mozart comença la seva Sonata en la major amb un motiu pausat, graciós, plàcid, que li serveix de tema per les sis variacions que segueixen.

Aquestes, presenten una notable varietat de ritmes (sempre dintre l'estil del tema, ple d'ingenuïtat), exceptuant la variació quinta, en la qual el motiu esdevé més seriós i expressiu. - La darrera variació, en forma de final, està escrita en compàs diferent del tema, fent pressentir ja l'aire del rondó Alla turca amb el qual termina aquesta obra.

El minuet que ocupa el segon temps de la sonata té l'aspecte tot cerimoniós, i sembla evocar el record d'una festa cortisana en la qual es dansa entre amables converses i xiuxiueigs.

L'últim temps, que Mozart titula Alla turca, és un dels fragments més coneguts del Mestre de Salzburg, i es distingeix per la finesa de les parts mitges contrastant amb la pompositat de les primeres, que repeteixen al final.

Ran

MOZART

SONATA en la major--- Apartant-se del caràcter general, que acostuma-
va a presentar en les sonates (el primer temps en forma d'allegro, Mo-
zart comença la seva sonata en la major amb un motiu pausat, graciós,
plàcid, que li serveix de tema per les sis variacions que segueixen.

Aquestes, presenten una notable varietat de ritmes (sempre dins del
estil del tema, ple d'ingenuïtat), exceptuant la variació quinta, en la
qual el motiu esdevé més seriós i expressiu. - La darrera variació, en
forma de final, està escrita en compàs diferent del tema, fent presentir
ja l'aire del rondó Alla turca amb el qual termina aquesta obra.

El minuet que ocupa el segon temps de la sonata té l'aspecte tot co-
rimoniós, i sembla evocar el record d'una festa cortisana en la qual es
dansa entre amables converses i xiuxiueigs.

L'últim temps, que Mozart titula Alla turca, és un dels fragments més
coneguts del Mestre de Salzburg, i es distingeix per la finesa de les
parts mitges contrastant amb la pompositat de les primeres, que repetei-
xen el final.

MOZART

SONATA en la major--- Apartant-se del caràcter general, que acostuma-
va a presentar en les sonates del primer temps en forma d'allegro. Mo-
zart comença la seva Sonata en la major amb un motiu pausat, graciós,
plàcid, que li serveix de tema per les sis variacions que segueixen.

Aquestes, presenten una notable varietat de ritmes (sempre dintre l'
estil del tema, ple d'ingenuïtat), exceptuant la variació quinta, en la
qual el motiu esdevé més seriós i expressiu. - La darrera variació, en
forma de final, està escrita en compàs diferent del tema, fent presentir
ja l'aire del rondó Alla turca amb el qual termina aquesta obra.

El minuet que ocupa el segon temps de la sonata té l'aspecte tot ce-
rimonios, i sembla evocar el record d'una festa cortisana en la qual es
dansa entre ambles converses i xiuxineigs.

L'últim temps, que Mozart titula Alla turca, és un dels fragments més
coneguts del Mestre de Salzburg, i es distingeix per la finesa de les
parts mitges contrastant amb la pompositat de les primeres, que repetei-
xen el final.

MOZART

SONATA en la major--- Apartant-se del caràcter general, que acostuma-
va a presentar en les sonates del primer temps en forma i allegro, Mo-
zart comença la seva Sonata en la major amb un motiu pausat, graciós,
plàcid, que li serveix de tema per les sis variacions que segueixen.

Aquestes, presenten una notable varietat de ritmes (sempre dintre l'
intel·ligible tema, ple d'ingenuitat), exceptuant la variació quinta, en la
qual el motiu esdevé més seriós i expressiu. - La darrera variació, en
forma de final, està escrita en compasso diferent del tema, fent presentir
ja l'aire del rondó Alla turca, amb el qual termina aquest obrer.

El minuet que ocupa el segon temps de la sonata té l'aspecte tot de-
rissat, i sembla evocar el record d'un fest, cortisana en la qual es
dansa entre ombres convulses i aixineigs.

L'últim temps, que Mozart titula Alla turca, és un dels fragments més
coneguts del Mestre de Salzburg, i es distingeix per la finesa de les
parts mitges contrastant amb la pompositat de les primeres, que repeteixen
al final.

MOZART

SONATA en la major--- Apartant-se del caràcter general, que acostumava a presentar en les sonates del primer temps en forma d'Allegro, Mozart comença la seva Sonata en la major amb un motiu pausat, graciós, plàcid, que li serveix de tema per les sis variacions que segueixen.

Aquestes, presenten una notable varietat de ritmes (sempre dintre l'isotí del tema, ple d'ingenuïtat), exportant la variació cinquena, en la qual el motiu esdevé més seriós i expressiu. - La darrera variació, en forma de final, està escrita en compàs diferent del tema, fent presentir ja l'aire del rondó Alla turca amb el qual termina aquesta obra.

El minuet que ocupa el segon temps de la sonata té l'aspecte tot cerimonios, i sembla evocar el record d'una festa cortisana en la qual es donen entre amables converses i xiuxiueigs.

L'últim temps, que Mozart titula Alla turca, és un dels fragments més coneguts del Mestre de Salzburg, i es distingeix per la finesa de les parts mitges contrastant amb la pompositat de les primeres, que repeteixen el final.

M O Z A R T

SONATA en la major--- Apartant-se del caràcter general, que acostuma-
va a presentar en les sonates /el primer temps en forma d'allegro, Mo-
zart comença la seva Sonata en la major amb un motiu pensat, graciós,
placid, que li serveix de tema per les cin variacions que segueixen.

Aquestes, presenten una notable varietat de ritmes (sempre dintre l'
is i el del tema, ple d'ingenuïtat), exceptuant la variació quinta, en la
qual el motiu esdevé més seriós i expressiu. - La darrera variació, en
forma de final, està escrita en compàs diferent del tema, fent presència
ja l'aire del rondó Alla turca amb el qual termina aquest obra.

El minuet que ocupa el segon temps de la sonata té l'aspecte tot co-
rriencós, i sembla evocar el record d'una festa cortisana en la qual es
dansa entre amables converses i xiuxiueigs.

L'últim temps, que Mozart titula Alla turca, és un dels fragments més
coneguts del Mestre de Salzburg, i es distingeix per la finesa de les
parts mitges contrastant amb la pompositat de les primeres, que repeteixen
al final.

DOMENICO SCARLATTI - Aquest cèlebre compositor i clavicembalista napolità nasqué en 1683, i fou fill d'un excel·lent músic italià, l'Alexandre Scarlatti, nascut a Trapani vers l'any 1649.

Scarlatti feu sos estudis primicers amb son pare, i més tard va continuar-los amb el mestre Gasparini. Va fer-se conèixer per primera vegada en públic amb algunes obres escrites pels teatres de Roma. Fou també, desseguida, molt apreciat com a clavicembalista, de tal manera que quan el cardenal ~~mammassantam~~ Ottoboni va presentar-lo a Haendel en 1709, li atorgà el títol, que no fou pas desmentit, de primer concertista de clavicèmbal i orgue de Roma.

En 1715 Scarlatti fou nomenat successor de Boj, com a Mestre de capella de Sant Pere de Roma, la qual cosa esdevé la prova més evident de son enlairat renom.

Partí, però aviat, de la capital italiana per dirigir-se a Londres (1719), on anà en calitat de Maestro al cembalo de l'Opera italiana d'aquesta capital, en la qual li fou estrenada la seva obra "Narciso".

Dos anys més tard el rei de Portugal va cridar-lo a son palau de Lisboa per encarregar-li el mestratge al clavicembal de les princeses.

En 1725 va entornar-se'n a Nàpols, i quan, en 1729, la princesa Magdalena Teresa va casar-se amb el príncep hereu de la corona d'Espanya, En Ferran VI, va seguir-los a Madrid, on s'instal·là i visqué fins el 1754, època en la qual va tornar a Nàpols, per morir-hi al cap de poc. Publicà, durant la seva vida un gran nombre d'obres, que foren recollides en gran part per l'abat Santini, C. F. Pohl i Czerny. Hom calcula que aquests reculls arriben a la ratlla d'un miler de composicions molt diverses.

En aquella època no s'havien escrit encara obres de clavicèmbal en les quals l'executant pogués fer gala del mecanisme, i ell, per major lliament de la seva interpretació va crear un nou gènere, amb la composició de sonates basades quasi totes sobre temes populars, alguns d'ells espanyols, recollits, sense dubte durant la seva estada a Madrid. Aquestes sonates de Scarlatti, però, s'han de prendre més en el sentit de peça de lliament que no pas com a obres de grans proporcions. Constantment generalment d'un sol moviment - quasi sempre viu - que es divideix e en dues parts; la primera en modo major i la segona, en menor, acabant amb el to inicial. En totes aquestes obretes el tret ~~canonicham~~ pianístic pren un gran increment; podríem dir que elles inauguren la virtuositat. Els passatges de pur mecanisme abarquen l'extensió de tot el teclat, i són d'una línia graciosa, filla ben bé del temperament llatí. Aquestes sonates estan molt allunyades d'aquella severitat i d'aquell ordre sistemàtic que eren les característiques predominants de les obres de sos predecessors, i especialment de la sonata bíblica de Kuhnau, que era el model de l'època.

Per altra part, l'encongiment que en la forma de desenrotllament es troba encara en els contemporanis de Scarlatti - Couperin i Rameau - desapareix del tot en les obres del clavicembalista napolità; i, per això, tant pel desenrotllament com per la rica sonoritat, cal classificar aquestes obres entre les que acusen un més pròxim parentiu amb les modernes composicions pianístiques.

Les dues sonates d'aquest autor que integren aquest programa són dues de les obres més selectes d'entre les tres centes que va deixar escrites

Rey

DONNICO SCARLATTI - aquest cèlebre compositor i clavicembalista napolità nasqué en 1683, i fou fill d'un excel·lent músic italià, l'Alexandre Scarlatti, nascut a Trapani vers l'any 1649.

Scarlatti feu sos estudis primicors amb son pare, i més tard va continuar-los amb el mestre Casparini. Va fer-se conèixer per primera vegada en públic amb algunes obres escrites pels teatres de Roma. Fou també, desseguida, molt apreciat com a clavicembalista, de tal manera que quan el cardenal ~~xxxxxxxxxxxx~~ Ottoboni va presentar-lo a Händel en 1702, li atorgà el títol, que no fou pas desmentit de primer concertista de clavicembal i orgue de Roma.

En 1715 Scarlatti fou nomenat successor de Boj, com a Mestre de capella de Sant Pere de Roma, la qual cosa esdevé la prova més evident de son enlairat renom.

Partí, però aviat, de la capital italiana per dirigir-se a Londres (1719), on anà en qualitat de Mestre al cembalo de l'Òpera italiana d'aquesta capital, on la qual li fou estrenada la seva obra "Narciso".

Dos anys més tard el rei de Portugal va cridar-lo a son palau de Lisbona per encarregar-li el mestratge al clavicembal de les princeses.

En 1725 va entornar-se'n a Nàpols, i quan, en 1729, la princesa Magdalena Teresa va casar-se amb el príncep hereu de la corona d'Espanya, En Ferran VI, va seguir-los a Madrid, on s'instal·là i visqué fins el 1754, època en la qual va tornar a Nàpols, per morir-hi al cap de poc. Publicà, durant la seva vida un gran nombre d'obres, que foren recollides en gran part per l'abat Santini, C. F. Pohl i Czerny. Hom calcula que aquests reculls arriben a la ratlla d'un miler de composicions molt diverses.

En aquella època no s'havien escrit encara obres de clavicembal en les quals l'executant pogués fer gala del mecanisme, i ell, per major lliament de la seva interpretació va crear un nou gènere, amb la composició de sonates basades quasi totes sobre temes populars, alguns d'ells espanyols, recollits, sense dubte durant la seva estada a Madrid. Aquestes sonates de Scarlatti, però, s'han de prendre més en el sentit de caga de lliament que no pas com a obres de grans proporcions. Consistien generalment d'un sol moviment - quasi sempre viu - que es dividia en dos parts; la primera en noia major i la segona, en menor, acabant amb el te inicial. En totes aquestes obretes el tret ~~xxxxxxxxxxxx~~ pianístic pren un gran increment; podrien dir que elles inauguraren la virtuositat. Més passatges de pur mecanisme avarquen l'extensió de tot el teclat, i s'n d'una línia graciola, filla bon bé del temperament llatí. Aquestes sonates estan molt allunyades d'aquella severitat i d'aquell ordre sistemàtic que eren les característiques predominants de les obres de sos predecessors, i especialment de la sonata bíblica de Kuhnau, que era el model de l'època.

Per altra part, l'embogiment que en la forma de desenvolupament es troba encara en els contemporanis de Scarlatti - Couperin i Rameau - desapareix del tot en les obres del clavicembalista napolità; i, per això, tant pel desenvolupament com per la rica sonoritat, cal classificar aquestes obres entre les que s'usen un més pròxim parentiu amb les modernes composicions pianístiques.

Les dues sonates d'aquest autor que integren aquest programa són dues de les obres més selectes d'entre les tres centes que va deixar escrites.

DONNICO SCARLATTI - aquest cèlebre compositor i clavicembalista napolità nasqué en 1683, i fou fill d'un excel·lent músic italià, l'Alexandre Scarlatti, nascut a Trapani vers l'any 1649. Scarlatti feu els seus estudis primaris amb son pare, i més tard va continuar-los amb el mestre Gasparini. Va fer-se conèixer per primera vegada en públic amb algunes obres escrites pels teatres de Roma. Fou també, desseguida, molt apreciat com a clavicembalista, de tal manera que quan el cardenal ~~manservant~~ Ottoboni va presentar-lo a Haendel en 1709, li atorgà el títol, que no fou pas desmentit de primer concertista de clavicembal i orgue de Roma.

En 1715 Scarlatti fou nomenat successor de Boji, com a Mestre de capella de Sant Pere de Roma, la qual cosa evidencià la prova més evident de son enlairat renom.

Partí, però aviat, de la capital italiana per dirigir-se a Londres (1719), on anà en qualitat de Maestro al cembalo de l'Òpera italiana d'aquesta capital, en la qual li fou estrenada la seva obra "Marciso".

Des anys més tard el rei de Portugal va cridar-lo a son palau de Lisboa per encarregar-li el maestrage al clavicembal de les princeses.

En 1725 va retornar-se'n a Nàpols, i quan, en 1729, la princesa Magdalena Teresa va casar-se amb el príncep hereu de la corona d'Espanya, En Ferran VI, va seguir-los a Madrid, on s'instal·là i visqué fins el 1754, època en la qual va tornar a Nàpols, per morir-hi al cap de poc. Publicà, durant la seva vida, un gran nombre d'obres, que foren recollides en gran part per l'abat Santini, C. F. Pohl i Czerny. Hem cal·loular que aquests reculls arriben a la ratlla d'un miler de composicions molt diverses.

En aquella època no s'havien escrit encara obres de clavicembal en les quals l'executant pogués fer gala del mecanisme, i ell, per major lliament de la seva interpretació va crear un nou gènere, amb la composició de sonates basades quasi totes sobre temes populars, alguns d'ells espanyols, recollits, sense dubte durant la seva estada a Madrid. Aquestes sonates de Scarlatti, però, s'han de prendre més en el sentit de pega de lliament que no pas com a obres de grans proporcions. Consistent generalment d'un sol moviment - quasi sempre viu - que es divideix en dues parts; la primera, en mode major i la segona, en menor, acabant amb el to inicial. En totes aquestes obretes el tret cancanberna pianísta pren un gran increment; podríem dir que elles inauguren la virtuositat. Els passatges de pur mecanisme obliquen l'extensió de tot el teclat, i s'n d'una línia graciola, filla ben bé del temperament llatí. Aquestes sonates estan molt allunyades d'aquella severitat i d'aquell ordre sistemàtic que eren les característiques predominants de les obres de sos predecessors, i especialment de la conata bíblica de Kuhnau, que era el model de l'època.

Per altra part, l'embornament que en la forma de desenvolupament es troba encara en els contemporanis de Scarlatti - Couperin i Rameau - desapareix del tot en les obres del clavicembalista napolità; i, per això, tant pel desenvolupament com per la rica sonoritat, cal classificar aquestes obres entre les que acusen un més pròxim parentiu amb les modernes composicions pianístiques.

Les dues sonates d'aquest autor que integren aquest programa són dues de les obres més selectes d'entre les tres centes que va deixar escriure

DOM NICO SCARLATTI - Aquest cèlebre compositor i clavicembalista napolità nasqué en 1683, i fou fill d'un excel·lent músic italià, l'Alexandre Scarlatti, nascut a Rapoli vers l'any 1649.

Scarlatti fou sos estudis primers amb son pare, i més tard va continuar-los amb el mestre Gasparini. Va fer-se conèixer per primera vegada en públic amb algunes obres escrites pels teatres de Roma. Fou també, desseguida, molt apreciat com a clavicembalista, de tal manera que quan el cardinal Ottoboni va presentar-lo a Haenael en 1709, li atorgà el títol, que no fou pas desmentit de primer concertista de clavicèmbal i orgue de Roma.

En 1713 Scarlatti fou nomenat successor de Boj. com a Mestre de capella de Sant Pere de Roma, la qual cosa esdevé la prova més evident de son enlairat renom.

Partí, però aviat, de la capital italiana per dirigir-se a Londres (1719), on anà en qualitat de Mestre al cembalo de l'Òpera italiana d'aquesta capital, on la qual li fou estrenada la seva obra "Narciso".

Des anys més tard el rei de Portugal va cridar-lo a son palau de Lisboa per encarregar-li el mestratge al clavicèmbal de les princeses.

En 1728 va entornar-se'n a Nàpols, i quan, en 1729, la princesa Magdalena Teresa va casar-se amb el príncep hereu de la corona d'Espanya, En Ferran VI, va seguir-los a Madrid, on s'instal·là i visqué fins el 1764, època en la qual va tornar a Nàpols, per morir-hi al cap de poc. Publicà, durant la seva vida un gran nombre d'obres, que foren recollides en gran part per l'abat Santini, C. F. Pohl i Czerny. Hom calcula que aquests reculls arriben a la ratlla d'un miler de composicions molt diverses.

En aquella època no s'havien escrit encara obres de clavicèmbal en les quals l'executant pogués fer gala del mecanisme, i ell, per major lliament de la seva interpretació va crear un nou gènere, amb la composició de sonates basades quasi totes sobre temes populars, alguns d'ells espanyols, recollits, sense dubte durant la seva estada a Madrid. Aquestes sonates de Scarlatti però, s'han de prendre més en el sentit de peça de lliament que no pas com a obres de grans proporcions. Consisten generalment d'un sol moviment - quasi sempre viu - que es divideix en dues parts: la primera en mode major i la segona, en menor, acabant amb el to inicial. En totes aquestes obretes el tret característic pren un gran increment; podríem dir que elles inauguren la virtuositat. Els passatges de pur mecanisme abarquen l'extensió de tot el teclat, i s'n d'una línia graciosa, filla ben bé del temperament italià. Aquestes sonates estan molt allunyades d'aquella severitat i d'aquell ordre sistemàtic que eren les característiques predominants de les obres de sos predecessors, i especialment de la sonata bíblica de Kuhnau, que era el model de l'època.

Per altra part, l'enconjunt que en la forma de desenvolupament es troba encara en els contemporanis de Scarlatti - Couperin i Rameau - desapareix del tot en les obres del clavicembalista napolità; i, per això, tant pel desenvolupament com per la rica sonoritat, cal classificar aquestes obres entre les que acusen un més pròxim parentiu amb les modernes composicions pianístiques.

Les dues sonates d'aquest autor que integren aquest programa són dues de les obres més selectes d'entre les tres centes que va deixar escrites.

SENYOR

Tornaré a passar un d'aquests dies a deixar-li
les invitacions dels concerts XIII - XIV - XV (Or-
questra de la "Société des Concerts" de París),
pregant-li que tingui preparat l'import del rebut
corresponent.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA

Barcelona, de juny de 1924

EL COBRADOR

PTES.

SENYOR

Tornaré a passar un d'aquests dies a deixar-li
les invitacions dels concerts XIII - XIV - XV (Or-
questra de la "Société des Concerts" de París),
pregant-li que tingui preparat l'import del rebut
corresponent.

Barcelona, de juny de 1924

EL COBRADOR

PTES.

~~17~~ - Fauré - St-Saëns

~~14~~ Liszt
~~6~~ Mozart - Sonata in la S

~~2~~ Scarlatti 2 Sonaty

El Secretari

de la

Federació Patronal de Sabadell

Saluda

El Sr.

i es permet noti-

ficar-li que el proper divendres, dia 31 del cor-
rent, li serà presentat al cobrament un rebut de
pessetes, quota corresponent al tercer
trimestre d'enguany, amb la qual contribueix V. a
les despeses d'aquesta Federació.

Genís Ferran i Artigas

*aprofita l'ocasió per a reiterar-li el testimoni de son major afecte
i. apreci.*

Sabadell, 37 de Octubre de 1924.

I

Preludi i fuga -	Bach
Sonata la major	Mozart
Dou sonatz -	Scarlatti

II

Nocturn	
Impromptu si bemol -	Schubert
12 Laendler, op 171 -	"
Polka	
Do si tris	} Chopin
Nocturn do menor	
Val la bemol -	

III

Joc d'aigua -	Ravel
Danse villageoise -	Chabrier
Impromptu fa menor -	Fauré
Bourré pe la mà esquerra -	St Saëns
Campanel·la -	Liszt

Ier projet de programme

Durée stricte
de musique :

25 minutes

N° I - Prélude et fugue d'orgue la mineur.....BACH
(arr.pour piano par Liszt)

Sonate la majeur.....MOZART
Andante grazioso, Menuetto, Alla turca.

Deux pièces.....SCARLATTI

N° II - Carnaval (op.9).....SCHUMANN

Préambule - Pierrot - Arlequin - Valse
noble - Eusebius - Florestan - Coquette -
Réplique - Papillons - Lettres dansantes -
Chiarina - Chopin - Estrella - Reconnaissance -
Pantalon et Colombine - Valse allemande - Paganini -
Aveu - Promenade - Pause - Marche des "Davidsbündler"
contre les Philistins.

25 minutes

N° III - Jeux d'eau.....Maurice RAVEL

Danse villageoise.....Emmanuel CHABRIER

Impromptu fa mineur.....Gabriel FAURÉ

Bourrée pour la main gauche seule.....Camille SAINT-SAËNS

Campanella.....LISZT

22 minutes

2ème projet de programme

N° I - Les Niais de Sologne.....RAMEAU

Prélude et fugue sol majeur.....BACH
(Clavecin bien tempéré)

Impromptu si bémol.....SCHUBERT

Marche militaire.....SCHUBERT-TAUSIG

24 minutes

N° II - 1ère ballade.....)

Impromptu fa dièze.....)

Deux études.....) CHOPIN

Nocturne ut mineur.....)

Valse la bémol.....)

27 minutes

N° III - Evocation.....)

El Puerto.....) I. ALBENIZ

Choeur des fileuses du Vaisseau Fantôme.....WAGNER-LISZT

Douzième Rhapsodie hongroise.....LISZT

20 minutes

Tous pouvez composer un programme sur ces deux projets, selon votre gré
en changeant un $\frac{1}{2}$ de l'un avec un de l'autre. J'ai confiance
en vous !

LUCIE SAFARET

pianiste

Programa

I

- Preludi i fuga en la menor..... BACH - LISZT
Sonata en la mayor..... MOZART
 Andante grazioso
 Menuetto
 Ala turca
Dues sonates..... SCARLATTI

I I

- Impromptu en si bemol..... }
XII Laendler, op. 171..... } SCHUBERT
Dos estudis..... {
Nocturn en do menor..... { CHOPIN
Vals en la bemol..... }

I I I

- Joux d'eau..... RAVEL
Danse villageoise..... CHABRIER
Impromptu en fa mineur..... FAURE
Bourrée pour la main gauche seule..... SAINT-SAËNS
Campanella..... LISZT

./.

LUCIE CAFARET

pianista

Programa

I

- Preludi i fuga en la menor..... BACH - LISZT
Sonata en la major..... MOZART
 Andante grazioso
 Menuetto
 Alla turca
Dues sonates..... SCARLATTI

I I

- Impromptu en si bemol.....)
XII Laendler, op. 171.....) SCHUBERT
Dos estudis.....)
Nocturn en do menor.....) CHOPIN
Vals en la bemol.....)

I I I

- Jeux d'eau..... RAVEL
Danse villageoise..... CHABRIER
Impromptu en fa mineur..... FAURE
Bourrée pour la main gauche seule..... SAINT-SAËNS
Campanel.la..... LISZT

./.

Program

Reus
Girona
Olot

Preu
Reus
Girona
Olot

dates:

Vivendes 7	Novbre	Barça -	500
ornabte 8	"	Olot	600
Amigle 9	—	Sabadell	600
Mlins 10	—	Reus	650
Amarts 11	—	Girona	650
Rineery 12	—		